



Cennik opłat pobieranych przez kata miejskiego

26 II 1743, Koszalin



Specification der Scharf und Nachrichten Executionis-Gebühren

1. Vor die Landes Verweisung mit dem Staub Besen	4. Gulden
2. Jemanden aus der Stadt Jurisdiction zu verweisen	18. Lssl [Lübischer Schilling]
3. Für einen Deliquenten zu torquiren - solchen zu verbrenne	5. Gulden 5. Florine
4. Einen Deliquenten zu decolliren	5. Florine
5. einen zu hencken	5. Florine
6. Einen zu rädern	5. Florine
7. Einen zu sacken	5. Florine
8. Vor decolliren und verbrennen zugleich	10. Florine
9. Für die Begräbnis der Selbst-Mörder	5. Florine
10. Wenn Er eine Deliquenten ins Hals-Eisen schliesset	9. Florine

Abdecker Gebühr

Vor 1. Kuh, Pferd und Ochse 3. Lssl
Vor kleines Vieh als Schaf, Schwein und Kälber 1 groschen 4 pfeningen
Die Vorstädter aber geben doppelt, weil si kein Quartal-Geld geben, das Vieh mag liegen wo es will.
Wenn aber fremden in der Stadt Vieh stürzet, bekommt Er doppelt.
Vor 1. Pferd aber nach solcher alten Observantz Ein Reichsthalern, was aber auf Dem Felde oder auf dem Wege fällt, Muss ihm nach Königlicher Verordnung angesaget werden, wovon aber kein Gebühr erfolgen kann.

Ist verlesen und approbiret in Collegio den 26. Februar 1743.

Tłumaczenie:

Wyszczególnienie opłat egzekucyjnych kata i oprawcy

1. za wygnanie z kraju z publicznym smaganiem różgami	4 guldeny
2. wydalenie kogoś z granic jurysdykcji miejskiej	18 szelągów
3. za torturowanie jednego przestępcy	5 guldenów
4. ścięcie jednego przestępcy - spalenie takowego	5 florenów 5 florenów
5. wieszanie jednego na szubienicy	5 florenów
6. łamanie jednego kołem	5 florenów
7. utopienie jednego w worku	5 florenów
8. za ścięcie i zarazem spalenie	10 florenów
9. za pochowanie samobójcy	5 florenów
10. jeśli przykuwa on jednego przestępcę do pręgierza	9 florenów

Oplaty rakarskie

Za jedną krowę, konia i wołu	3 szelągi
Za drobne bydło, jak owca, świnię i cielaki	1 grosz 4 fenigi

Dokument znajduje się w zbiorach Archiwum Państwowego w Koszalinie

Mieszkańcy przedmieść płaca jednak podwójnie, ponieważ nie dają opłaty kwartalnej, bydło może leżeć, gdzie chce.

Lecz jeśli obcym bydło w mieście padnie, otrzymuje on podwójnie.

Za jednego konia wszakże wedle takiego dawnego prawa zwyczajowego - jeden talar; co jednak pada na polu albo na drodze, musi być stosownie do królewskiego rozporządzenia jemu zgłoszone, ale za to nie może być pobrana żadna opłata.

Odczytano publicznie i zatwierdzono na posiedzeniu Rady, dnia 26 lutego 1743 roku.

(Tłumaczenie: Adam Muszyński)